

Prenovljen Živalski vrt nudi novo podobo

Nedvomno je bila uvedba ukrepa družbenega varstva uspešna ne samo za ureditev skrhanih odnosov in drugih slabosti v Živalskem vrtu Ljubljane temveč tudi za pristop k smejši ureditvi tega edinstvenega kulturno izobraževalnega objekta in njegovega razvoja.

21. junija smo bili priča slovesnosti ob otvoritvi nove upravne zgradbe, nekaterih novih bivališč za živali ter manjših objektov za primerno skladiščenje hrane ter zgradbe vivarija. Celostna podoba živalskega vrta je tudi sicer precej bolj sveža, urejena in številnim obiskovalcem nudi izjemno prijeten in koristen sprehod, najmlajšim pa iskreno veselje in pravi pouk v naravi. Resda je načrtov še veliko, zlasti v sklopu bodočega Bio centra kamor sodi tudi ZOO, predvidene so širitve proti vrhu Rožnika, posodobiti bo treba nekaj bivalnih prostorov za živali (najprej bo prišel na vrsto medvednjak – zanj je denar že zbran z akcijo Dnevnika in Radio Glas Ljubljane) in nenavsezadnje tudi pridobitev novih živali, pri čemer si bo novo vodstvo te ustanove še posebej prizadevalo

za prikaz avtohtonih živalskih vrst na naših tleh.

»Zmoremo kar hočemo in znamo – in to kar vidimo v ZOO to tudi potrjuje in čeprav živimo sredi gospodarske krize, za trditev, da ta odseva le nemoč ne more biti opravičila. S smelostjo, znanjem pa tudi z nekaj korajže se da marsikaj storiti.« Tako je ob otvoritvi dejal predsednik občinskega izvršnega sveta Stane Droljc. V dobri polovici leta je s prizadevanji mariborskega Marlesa, SGP Bežigrad, Komunalnega podjetja Ljubljana TOZD Nizke gradnje in TOZD Rast zrasla lepša podoba zgradb v živalskem vrtu pri čemer velja omeniti sodobne prostore za osebje, moderno veterinarsko ambulanto, kuhinjo in skladišče za živali, predavalnico...

Pod vodstvom diplomiranega veterinarja Vojka Vesela – novega direktorja pa je, kot smo že omenili, pred to ustanovo precej zahtevnih načrtov, ki jih opredeljuje dolgoletni plan razvoja Živalskega vrta v sklopu Biološkega središča pod Rožnikom, katerega so številnim obiskovalcem 21. julija tudi predstavili.

Z gasilci na morje

Tudi v letošnjem letu smo pionirke gasilske desetine GD Brdo preživele prijeten teden na letovanju.

Zbrale smo se pred gasilskim domom. Vožnja v gasilskem avtu je bila čudovita. Za dobro počutje in zabavo so v domu RKS na Debelem rtiču lepo poskrbeli. Pridno smo se namakali v morju, igrali karte, le noč je bila včasih prekratka, za vse naše vragolije. Za lačne želodčke so pridno skrbeli, saj je bila hrana okusna in dobra. S tovarišem Borisom, ki je naš mentor, smo se prav dobro razumele.

Hvala GD Brdo, ki nam je omogočilo to letovanje, posebno pa poveljniku GD Brdo tovarišu Stanetu Erjavcu.

Andreja Snoj 6. b. OŠ Vrhovci

Morje, sonce in veselje v Pacugu

V drugi pacuški izmeni je letovalo nekaj manj kot 200 otrok, ki so skupaj z vzgojitelji, zdravstvenim osebjem, kuharicami, servirji in upravnikom preživeli prijetnih deset sončnih dni, ki so si jih popestrili z najrazličnejšimi dejavnostmi.

Morski psi, Gusarji, Piške in ostale skupine otrok so vsak dan uživale v morju, ob pripekanju sončnih žarkov pa vsaj prve dni nekoliko manj, saj je bil vpliv sončnih žarkov na mehko belo kožico kar velik in specialne maže naše zdravnice so prav prišle zvečer, ko hlajenje v morju in hladu ni prišlo več v poštev in smo morali spat.

Tako kot vse izmene prej so se otroci vsak večer pred večerjo zbirali pred taborniško zlastvo in se dogovorili za dejavnosti zvečer in naslednji dan. Vsak dan so otroci čistili sobe, postiljali postelje, opravljali dežurstva in čistili plažo. Vzgojitelji pa so ocenjevali njihovo prizadevnost in na koncu so bili vsi najboljši nagrajeni.

Zagotovo si je vsak otrok, ki je prišel v Pacug želel, da se nauči ali izpopolni v plavanju. Žal dveh tovarišev, ki naj bi učila plavanje ni bilo potruditi se je moral en sam. Otroci, ki so že

znali plavati so si vsakih nekaj dni izmerili čas plavanja na 50 m, da so videli koliko so napredovali. Polplavalci so se vsak dan trudili in večina njih jih je ob koncu izmene znalo plavati. Neplavalci, predvsem so bili to manjši otroci so potrebovali veliko volje, da so splavali, za marsikoga pa je bilo vaje še premalo.

Posebna atrakcija Pacuga v drugi izmeni je bilo izdelovanje in končno splavljenje lesene ploščadi, ki smo jo zasidrali nekaj metrov stran od obale in otroci so lahko brez bojazni skakali v morje na glavo ali na noge. Vzgojitelji smo sicer morali biti nekoliko bolj pozorni, saj otroške norčavosti in razigranosti nikoli ni bilo konca.

Otroci so se razgibavali tudi pri najrazličnejših športnih srečanjih. Igrali so nogomet, med dvema ognjema, košarko, odbojko, namizni tenis, nasmeljali pa so se tudi vzgojiteljem, ki so v maskah zaigrali nogometno tekmo.

Peljali so se z ladjico od Pacuga do Portoroža ali Pirana, ogledali so si znamenitosti tega obmorskega mesteca ter se najedli sladoleda. Če so imeli dovolj časa in moči, da so premagali klanec do Fiese so še večkrat odšli v Piran, ali pa so se ob obali podali do Strunjana.

Vse je dobro, kar se dobro konča

Nekateri kulturi, posebej še ljubiteljski, že privošljivo bobnajo trauermarš – ko bomo zategovali pas, naj bi tudi upočasnili bitje srca ali pa kar spustili dušo, v kolikor izraz ni prestaromodnen, torej nič več naj bi ne bilo revij pevskih zborov, za katere je že doslej predlagalo sodelovanje petnajst zborov, nič več srečanja otroških in mladinskih zborov, ki jih je resda vsako leto manj, vendar je prireditve še zmeraj tako obsežna, da jo je treba deliti na dva dni, desetega srečanja folklornih skupin, ki so začele na Viču s tremi skupinami, zdaj pa je prireditev tako obsežna, da je strokovna sodelavka Meta Benčina predlagala, naj bi se tudi delila – naj bi tudi ne bilo, kdo bi se menil za mlade literarne talente, ki že dvanajsto leto sodelujejo na srečanju mladih literatov, ravnali se bomo po načelu »piši kao što govoriš«; znano je, da v glavnem preklinjamo, zato pa res ni treba srečanj, srečanje luktovnih skupin, ki jo Zveza kulturnih organizacij priredi dvakrat na leto in o ponudbi otrokom v ogled in mentorjem v spodbudo – je dejavnost, ki sploh nima kakšnega kompleksnejšega vzgojnega pomena, kdo bi se igral z lutkami, ko pa je mogoče na računalniku streljati ptice in se igrati ladjece potapljanja, kdo bi se tudi uril v dobrem govorjenju, ko pa je jecljanje konstruktivnejše, zato tudi srečanja recitatorjev in govorcev ne bo več nihče prirejal, k sreči ima Postaja milice dober odnos do ustvarjalnosti mladih – slike na temo DELO MILIČNIKA bomo še lahko gledali, dosežke mladih talentov, ki so nastajali vse leto iz neimenovanih pobud – tega srečanja pa ne bo, čeprav so

razstave doživele priznanje številnih akademikov, ki so bili vsako leto povabljeni nanje; tudi srečanje plesnih skupin, ki je postala ena najprivlačnejših prireditev, »ki se je otroci veselijo«, kot je povedala Zorka Jurhar, »in jim veliko pomeni«, saj je v času utesnjenih programov pomnjenja – ples najcenejša oblika socializacije in kulture gibanja, tudi tega ne bo. V društvih se bodo srečevali, najbolj rentabilno bi sicer bilo vse preurediti v disko – ampak tisti, ki bodo vztrajali pri koreninah, ki se nanje lepi gruda ustvarjalnih sokov in izpovedi, ne bodo več izbirali programov tako kot so letos, ko so že v juliju za kulturno skupnost predvideli postavitev takvih avtorjev kot je na primer O'Casey, A. T. Linhart, F. Žižek, A. Lintgen, K. Čapek z napovedjo obujanja tradicij in običajev – kdo se še spominja tudi do sedemnajst premier, v glavnem domačih avtorjev? – ne bodo več zapravljali časa na seminarjih – letošnji v Škofji Loki je posredoval prakso pariške šole, ampak se bodo vrtni na izročilo čitalnice in LECTOVO SRCE.

Naš naslov je hkrati naslov igre iz časa, ko se s kulturo niso ukvarjali le izobraženci in vladajoča aristokratska elita – Shakespeara so gledali vajenci in obrtniki, pristaniški težaki in služinčadi in to že pred revolucijami, ki so uveljavile enakopravnost. Zato je članek le svarilna hipoteza in napoved za ljubiteljsko dejavnost v občini Ljubljana Vič Rudnik, ki zaenkrat uživa še dragoceno družbeno podporo vseh, ki se zavedajo, kaj je identiteta naroda. In »vse je dobro, kar se dobro konča«.

Jasna Škrinjar

Lepši časi kulture na Turjaku!

Kulturno društvo Marij Kogoj iz Turjaka je imelo lansko jesen svoj občni zbor, na katerem je bilo izvoljeno novo vodstvo. Predsednik je postal Franc Pečnik in prav na njegovo pobudo je bil takrat ustanovljen ženski pevski zbor, ki ga vodi znana glasbenica Olga Jež. V povprečju je zbor zelo mlad, tako, da se za bodočnost ni treba bati. Letos nastopajo samo v kraju ob raznih prireditvah. Na splošno se KUD Marij Kogoj lahko pohvali s pevsko dejavnostjo, saj poleg pevke nastopajo tudi moški združeni v pevski kvintet pod vodstvom Stefana Zrnca. Povedati moramo, da na različnih turjaških prireditvah nastopajo že 15 let in zato zaslužijo vse čestitke. Tudi ob letošnjem krajevnem prazniku – ob jubilejni partizanski zmagi na Turjaku – se bo KUD vključil z vsemi močmi. Še to. Gonilno silo društva predstavlja šolska mladina pod vodstvom Marije Zgonec. Želja društva pa je tudi ta, da bi pridobila ustrezne prostore. Zelo primerni bi bili po njihovem mnenju prostori nekdanjih zadržnih hlevov, za kar se ogrevajo tudi ostala društva, predvsem pa mladi.

Čemu se je KUD poimenoval po Mariju Kogoju?

Skladatelj, glasbenik Marij Kogoj se je rodil 27. aprila 1895 v Trstu. Po končanem študiju je deloval v Ljubljani. Bil je sodelavec raznih revij, poučeval je tudi na šoli Glasbene matice, vodil je pevski zbor Slavec in bil kritik dnevnika Slovenec. V Ljubljani je spoznal Turjačanko Marijo Podlogar s katero se je tudi poročil. Kupila sta majhno hišico v vasi Gračež, kjer je preživel velik del svojega življenja. Pisal je orkestralno, komorno in klavirsko glasbo, samospeve in opere, med katerimi je najbolj znana Črne maske. V spomin in zahvalo nanj so Turjačani poimenovali KUD.

MARIJA ZGONEC

Zahvala

Na našo občinsko proslavo ob 125-letnici RK in 35-letnici krvodajalstva junija letos smo povabili ugledne predstavnike ROKS, MO RKS OO RKS, DPO Ljubljana Vič-Rudnik in Skupščine Ljubljana Vič-Rudnik, ki je to leto generalni pokrovitelj naše prireditve. K kulturnemu programu je pomemben humanitaran prispevek našega eminentnega, vsemu svetu znanega Slovenskega okteta in povezovalca tov. Jurečič Toneta, ki bi se jim ob tej priložnosti radi posebej zahvalili.

Seveda pa se enako zahvaljujemo tudi drugim pokroviteljem: Tobačni tovarni Ljubljana, Tiskarni Ljubljana, Mercator TOZD Konditor, ZS Ljubljana Vič-Rudnik in Cvetličarni Marjetka, ki so nam s svojimi prispevki omogočili, da je počastitev jubileja za našo organizacijo povsem brez stroškov.

Občinska organizacija RKS Ljubljana Vič-Rudnik

Takole je bilo dan za dnem pred večerjo, ko so letovalci zapeli pesem Tabor stoji, sonce zahaja... z upravnikom so se pogovorili o problemih, plesalci, pevci in recitatorji so pokazali kaj znajo in dežurni so razdelili vse najdene predmete.

Na leseni ploščadi so se dan za dnem zbirala dekleta. O čem neki razmišljajo in se pogovarjajo?